

Ο Κοσμήτορας της Σχολής Επιστημών Υγείας Καθηγητής κ. Εμ. Πικουλής, εστίασε στην παρέμβασή του με θέμα «Ιατρική των Καταστροφών – μία νέα πραγματικότητα» στο γεγονός ότι «αυτήν περίοδο βιώσαμε και βιώνουμε 4 είδη κρίσεων και καταστροφών, τα οποία όλα έχουν αναφορές στο περιβάλλον:

- Ένας πόλεμος, η εισβολή στην Ουκρανία
- Ένας σεισμός, στην Τουρκία
- Μια πανδημία
- Και τα Τέμπη

Κοινό πεδίο σε όλα αυτά είναι η ανάγκη για υγειονομική διαχείριση, που όπως καταλαβαίνετε, πρέπει να είναι πολύ διαφορετική από την υγειονομική διαχείριση της καθημερινότητας.

Εκεί ακριβώς οριοθετείται και η έννοια της ιατρικής των καταστροφών. Στην διαχείριση την πρώτη χρυσή ώρα στο πεδίο, στην διαχείριση όταν οι πόροι δεν επαρκούν, στην διαχείριση πολλαπλών υγειονομικών κινδύνων παράλληλα».

Σύμφωνα με τον Κοσμήτορα «Ζούμε τα τελευταία χρόνια μια νέα πραγματικότητα στην υγειονομική περίθαλψη, όπου ο ιατρός και ο νοσηλευτής πολλές φορές θα κληθεί να διαγνώσει, θεραπεύσει, περιθάψει ασθενείς με διευρυμένη παθολογία νοσημάτων, συχνά διαφορετική από αυτήν που έχει εκπαιδευτεί, συχνά υπό αντίξοες συνθήκες και με περιορισμένα μέσα στην διάθεσή του. Η υγειονομική διαχείριση σχετίζεται άμεσα με τις κοινωνικοπολιτικές και οικονομικές συνθήκες στα κράτη όπου ενασκείται και συχνά με ηθικές, κοινωνικές και υγειονομικές προκλήσεις. Παράλληλα εγείρει θέματα που αφορούν την προαγωγή της ανθρωποκεντρικής προσέγγισης για την υγεία. Απαιτούν

εγρήγορση, οργάνωση, συνεργασία αλλά κυρίως εκπαίδευση. Συχνά είναι ένα θέμα που ξεπερνά τα εθνικά όρια, όπως άλλωστε πολλές φορές και οι φυσικές καταστροφές, αφού αγγίζει το κομμάτι της ευρωπαϊκής πολιτικής διαχείρισης κρίσεων. Ο σκοπός της ιατρικής των καταστροφών και όλο αυτό που πρεσβεύει ως έννοια,

- η προσφορά στους πληττόμενους με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης,
- η αποφυγή όλων των μορφών διακρίσεων,
- η ανάγκη για προσαρμοστικότητα στα μοντέλα διαχείρισης,
- η συνεργατικότητα, η ομαδικότητα,
- η χρήση προτυποποιημένων πρωτοκόλλων και διαδικασιών χαμηλών πόρων, τα πρότυπα ηγεσίας, αλλά και διαλειτουργικότητας,
- είναι στοιχεία που χαρακτηρίζουν το σύγχρονο μοντέλο εκπαίδευσης που έχουμε αναπτύξει στο Πανεπιστήμιό μας».

Στην εισήγησή του με θέμα «Ανθρωπιστική τεχνολογία, δημόσια υγεία και συμμετοχική αλληλεγγύη» αναφέρθηκε στην ανάγκη εύρεσης κοινά αποδεκτών από το σύνολο της κοινωνίας διαδικασιών και πόρων για την διαχείριση των πολλαπλών μορφών περιβαλλοντικής διακινδύνευσης, Σκοπός της εισήγησης ήταν να αναδείξει τα θέματα εκείνα που σχετίζονται με την δημιουργία συνθηκών βιώσιμης αξιοποίησης όλου του εύρους των τεχνολογιών που έχουν στην διάθεση τους οι τοπικές κοινωνίες για την έγκαιρη διάγνωση, ετοιμότητα και διαχείριση των συνεπειών της κλιματικής κρίσης.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στο κοινό έδαφος που διαφαίνεται ανάμεσα σε ψηφιακές και κοινωνικές τεχνολογίες, με έμφαση στην ενδυνάμωση

της εμπλοκής των πολιτών και ποικίλων κοινοτήτων για την
συνδημιουργία συλλογικών, συμπεριληπτικών και προσβάσιμων λύσεων
και δράσεων.